

TỬ TẾ VỚI TA VỚI NGƯỜI

Lời Tác giả : Thân Kính Chúc Quý Niên Trưởng Và Các Bạn Một Ngày Thứ Bảy Cuối Tuần Thân Tâm Được An Lạc–Thần Trí Được Thánh Thơi. –Út Bạch Lan E22

Tuổi đời xế bóng hoàng hôn chẳng có gì để vui, ngoài cái vui của chính “Tâm” của mình. Tâm động thì Trí loạn, Trí loạn thì mất Thần Khí, mất Thần Khí thì Thân Xác hao mòn rời rã, thân xác rã rời thì... Thành Kính Phân Ưu!

Cứ mỗi buổi sáng thức dậy, lại phải cảm ơn đời cho tôi thêm một ngày để đọc cáo phó, phân ưu chia buồn tràn ngập trên các trang mạng. Người thân cũng có, người quen cũng có, người không thân không quen mà biết cũng có, công hầu khanh tướng, trí thức khoa bảng gì cũng có, già trẻ bé lớn gì cũng có, lần lượt rủ nhau đi về miền miền viễn. Người đi thì đã đi rồi, người ở lại chỉ biết cúi đầu dành một phút im lặng hồi tưởng thoáng qua những tháng ngày bên nhau hay quen biết nhau. Rồi thôi, rồi hết, rồi qua như nước vẫn xuôi dòng thời gian. Nhưng không hiểu có sao lại có những kẻ luôn lợi ngược dòng, dành thời giờ để đi vạch lá tìm sâu, chẻ sợi tóc làm đôi bới móc những lỗi lầm của người khác để phê bình chỉ trích, và cũng để tỏ ra ta đây là người thông thái trên thông thiên văn dưới đạt địa lý.

Thế cho nên... xin mỗi ngày gửi cho nhau một niềm vui, một nụ cười, xin đừng gửi những phiền muộn rắc rối cuộc đời của mình cho người khác. Phiền muộn của con người chỉ gói gọn trong 12 chữ “Buông Không Đành–Nghĩ Không Thông–Nhìn Không Thấu–Quên Không Được”.

Một câu nói đầy ý nghĩa của Abraham Joshua Heschel:

– Ngày xưa còn trẻ tôi rất khâm phục người thông minh. Giờ tôi lớn khôn hơn, tôi ngưỡng mộ những người tử tế.

Albert Schweitzer cũng cho rằng:

– Cứ luôn tử tế là có thể làm được nhiều thứ. Như mặt trời làm băng tan, sự tử tế làm cho những ngộ nhận, bất tín và thù hận tan biến.

Tuy nhiên, đâu chỉ mỗi việc tử tế với người mà hãy tử tế với chính bản thân mình trước đã. Mình không đối xử tử tế với mình thì làm sao có thể tử tế với người được? Một trong

những cách để thương mình, tử tế với mình chính là học cách buông xả và tha thứ. Nếu con người biết buông xả trong đời sống hiện tại, buông đi những danh lợi, những hận thù chấp nhặt, đồng thời xả đi những mưu cầu tính toán cho bản thân, xả đi những “tham – sân – si” trong cuộc sống thường nhật sẽ tự tìm thấy cho bản thân niềm an vui và thanh thản trong tâm hồn. Có buông xả thì lòng ta mới rộng mở, ai nói gì cũng có thể bỏ qua mà không chấp nhặt. Nếu ai xúc phạm có thể dễ dàng tha thứ, nếu có tức giận, buồn bã thì cũng chỉ một vài phút, vài giờ rồi lòng có thể cân bằng, bỏ qua để rồi khi qua một đêm thức dậy có thể quên hết để tâm an vui. Nhưng cũng cần biết, buông xả không có nghĩa là buông bỏ, dẹp hết tất cả để chỉ lo cho bản thân mình. Buông xả không có nghĩa là chối bỏ, trốn tránh trách nhiệm. Buông xả nhưng phải luôn giữ trọn trách nhiệm của một con người, trách nhiệm với bản thân, với gia đình, với tha nhân xã hội nữa. Thế nhưng đâu có dễ để làm được điều này. Vì thế, hãy học cách sống an hòa với mình và với người gần như suốt đời, để lòng được nhẹ nhàng hơn. Trong cuộc sống xô bồ chạy theo gia tốc của vật chất hiện nay, giá trị tinh thần ngày càng mất giá, nhiều người chạy trốn nó bởi câu “ta dại ta tìm nơi vắng vẻ, người khôn người tìm đến chốn lao xao” và mò tìm vào thế giới tâm linh để tập “buông xả” mỗi khi thân tâm quá mệt mỏi và căng thẳng.

Trong cuốn Kinh Tứ Thập Nhị Chương, một cuốn sách “gối đầu giường” của tăng sĩ, có viết rằng: Khi đức Phật còn tại thế, ngài có đặt một câu hỏi cho một vị Sa-môn là:

– Tuổi thọ con người dài trong bao lâu?

Vị Sa-môn đã trả lời rằng:

– Chỉ dài bằng một hơi thở!

Đức Phật nói:

– Đúng vậy. Ông là người hiểu đạo.

Vậy tại sao, con người chúng ta khi tồn tại trong một hơi thở như vậy lại cứ để tâm mình sầu não, luẩn quẩn trong “u mê” và phiền não? Cuộc đời dài bằng mỗi hơi thở, vậy tại sao tâm ta cứ quẩn quanh trong sầu não, u mê? Cuộc sống hằng ngày vốn nhiều áp lực và tranh đua. Ta có thể khó tránh khỏi những bất đồng, va chạm trong công việc, sinh hoạt hằng ngày và các mối quan hệ gia đình, công việc, xã hội. Khi xảy ra tranh cãi, ta có thể không kiềm chế được và thường hay nổi nóng hoặc nặng lời. Kết quả là ta có thể thắng hoặc thua cuộc và làm tổn thương người khác, hay chính ta cũng bị tổn thương. Ta sẽ thấy đau đớn vì những mặc cảm thua cuộc, yếu thế, tự cho mình là kẻ kém cỏi, cay đắng vì thất bại. Thậm chí nhiều người trong chúng ta sẽ cảm thấy ân hận trên chiến thắng. Bởi đằng sau cái gọi là được mất, hơn thua, chiến thắng – thất bại, đó là những xa cách, đổ vỡ vì cái tôi ngạo mạn, cư xử không có trên dưới, thiếu tôn trọng nhau. Vậy thì tại sao chúng ta cứ phải cố chiến thắng bằng được, bằng mọi giá? Chỉ cần thay đổi cách ứng xử, giao tiếp, nói những lời tử tế, sống ngay thẳng, ôn nhu... để tâm an, lòng thanh thản.

Cái chiến thắng của Biden đã để lại bao nhiêu tổn thương cho người khác, và Biden có cảm thấy ân hận khi đang ngồi trên chiến thắng hay không, bởi trên cái chiến thắng đó dư âm và hình ảnh của sự gian trá lọc lừa vẫn còn tồn tại mãi với thời gian, nó sẽ làm xa cách đồ võ xã hội Mỹ vì chẳng còn ai tôn trọng ai, rồi sẽ mạnh ai nấy gian trá lọc lừa để tự sinh tồn và mưu cầu cho lợi ích cá nhân.

Giờ thì xạo sự tôi mới nghiệm thấy câu nói của Cố Giáo sư Linh Mục Lương Kim Định rất chí lý “Nước Mỹ Không Có Triết Học”.

Nước Mỹ không có những bậc cao nhân như Phật Không Lão luôn lấy chữ “NHÂN” làm đầu mà biến dịch ra “nhất bản ứng vạn thù”. Tiếc thay nước Mỹ đang đi vào con đường “ly chung tự hoại” nên sản sinh ra nhiều thứ đồ điều thành công vị như tổng thống thứ 46 của Hoa Kỳ Joe Biden tốt nghiệp Viện Không Tử của Trung Cộng ở Delaware thâm nhuần chủ nghĩa Duy Vật, chứ có biết gì đâu là chủ nghĩa Duy Nhân của nền triết học đông phương cổ xưa. Nếu Biden chỉ biết chút chút về Duy Nhân, thì Biden không bao giờ chủ trương và cổ võ cho việc giết trẻ con còn trong bụng mẹ, hay là Biden đang theo học đòi quốc sách của Tập Cận Bình lấy bào thai trong bụng mẹ để ngâm rượu kích dục Hà Nam. Nhờ Ông Cựu Donald Trump chúng ta mới biết mấy cái viện Không Tử của Trung Cộng ở Mỹ là những ổ gián rệp cho nên chủ trương của Biden nói riêng và đảng Dân Chủ Mỹ nói chung là “Phi Gian Trá Bất Thành Huynh Đệ”. Đảng Dân Chủ Mỹ cùng Biden đang đeo đuổi theo dục vọng, truy cầu vật chất tiền tài quá độ, vứt bỏ vào sọt rác những giá trị tinh thần, đạo đức, ý thức của con người thì họ không còn là con người nữa. Nếu nghĩ được như vậy thì thôi hãy quên họ đi. Vì họ đã đảo ngược chữ “人” (nhân) trở thành chữ “入” (nhập). “Nhập” chính là: nhập mê, nhập vào dục vọng, nhập vào ngu dốt, cuối cùng nhập vào địa ngục.

*“Thương ghét trong lòng mãi vẫn vương
Hơn thua được mất chuốc thêm phiền
Vui buồn chẳng qua như gió thoảng
Tốt xấu khen chê chỉ một lời
Quặng gánh lo đi nhẹ cuộc đời
Hành trang chuẩn bị kiếp lai sinh
Công danh tài sắc như sương khói
Buông Xả đi rồi... sống thành thơ”.*

Hôm nay xin mời món tiết canh vịt, gỏi vịt, chân vịt phá lấu vịt nấu chao, bún măng vịt... vịt vịt vịt... và xin đừng tin vịt của những kẻ cầm bút không tử tế. Xin chuyển bài thơ “Tết Về Thương Nhớ Sài Gòn” của Hàn Thiên Lương và nghe bản nhạc “Việt Nam Quê Hương Tôi” của Nhạc Sĩ Yên Sơn.

Thân Kính Chúc Một Ngày Vui.

Út Bạch Lan E22

TẾT VỀ THƯƠNG NHỚ SÀI GÒN

*“Sài Gòn đẹp lắm Sài Gòn ơi”
Ta ngỡ cùng Em sống trọn đời
Nghiệt ngã thôi đành xa cách mãi
Tết về thương nhớ lệ đầy vui!*

*Em vẫn bên trời đời lặn đạn
Mùa xuân trông đợi cố nhân về
Cố nhân khắc khoải sầu ly hận
Lỡ mất quê hương lỗi hẹn thề!*

*Ở đây đất khách xuân hiu quạnh
Ta mãi ngậm ngùi nhớ cố hương
Nhớ dáng Sài Gòn xuân diễm lệ
Phương trời xa cách trọn lòng thương!*

*Hàn Thiên Lương
Tết Tân Sửu*

Việt Nam Quê Hương Tôi – Yên Sơn

<https://youtu.be/4xvJthlnPN8>

Ta là Nhảy Dù,
*không thích con gái, chỉ thích «nhắm dзіệu»
Dzăm bậy «xị đế», ta coi như pha! –NDCG*

Tiệt Canh Vịt

Chân Vịt Phá Lấu

Gỏi Vịt Bắp Cải

Vịt Nấu Cháo

Bún Măng Vịt

